

CONTRA BORDS I LLADRES

Lena Paüls

Article publicat en el programa de l'Aplec Baix Camp, 1981

*Tenim la raó
contra bords i lladres
el meu poble i jo.*
Salvador Espriu

Els terrorismes, com ja és sabut, proliferen arreu. Un dels de casa nostra és el terrorisme cultural, vingut de fora, que posa en crisi els propis fonaments nostres. Que pretén de difuminar-nos, assimilar-nos i diluir-nos com a poble.

Com a resposta signem contramanifestos i, què més fem? Calen contínuament batzegades per anar endavant o ja caminem?

Fóra desitjable que no entréssim en el joc de les amenaces i que féssim camí sense pors en aquesta eina que el poble necessita: la paraula. Perquè és un fet, un dret i un deure.

La plenitud nacional dels Països Catalans passa pel fet lingüístic natural i irrenunciable. Perquè, si el sistema lingüístic que constitueix el patrimoni d'un poble configura la concepció del món que tenen els seus membres, no podem abdicar del dret elemental a fer servir la llengua catalana a tots els nivells dins del nostre país. I és exercint aquest dret com estem fent testimoniatge públic d'allò que som.

Però també hi tenim un deure. Si el llenguatge és expressió, vivència i creació, si som en la mesura que parlem, el nostre perfeccionament com a persones està determinat per la nostra llengua. Si el món és allò que és la llengua pròpia i, doncs, analitzem la realitat segons les possibilitats que ens forneix l'idioma i, sobretot, si el llenguatge és la forma de pensament on s'ha acumulat l'experiència i la saviesa de les generacions i és alhora el mitjà de transmissió d'aquest saber a les generacions futures, hem de trobar-nos sempre ben disposats per tal d'estar a l'altura de les necessitats individuals i col·lectives que com a poble tenim i cal actuar en la voluntat d'aquesta responsabilitat.

Però, si els atacs continuen, si el terrorisme cultural envers nosaltres no amaina, si no ens deixen ajudar a créixer integralment els qui ens precedeixen, aleshores caldrà que fem allò que en una carta adreçada enguany als mestres de Catalunya diu Salvador Espriu: "...devem lluitar sense treva contra el mal, fins a l'últim alè. Que la fi ens vingui per sinistre i aclaparador genocidi, no per vil suïcidi".

Lena Paüls